

28° 05' 36" ŠIAURĖS PLATUMOS
17° 06' 35" VAKARŲ ILGUMOS

PIRMAS SKYRIUS

Sako, tądien, kai atvyko gubernatorius, atskrido ir varnai, o visi mažesni paukšteliai išskrido priešinga kryptimi, į jūrą. Laimės saloje neliko paukščių giesmininkų, tik didžuliai pasišiaušė varnai. Žiūrėdavau į juos, sutūpusius ant stogų lyg nelaimės pranašus, ir jų vietoje bandydavau įsivaizduoti kikilius ar nykštukus, kuriuos dar atsiminė Tė. Labai pasistengusi, rodos, girdėdavau jų treles.

– Tė, kodėl išskrido paukščiai giesmininkai? – klausdavau.

– Izabele, todėl, kad galėjo išskristi.

– O vilkai? Ir elniai?

Tė veidas apniukdavo.

– Jiems atrodė, kad jūroje bus geriau nei ten, iš kur bėgo.

Ir Tė pradėdavo pasakoti apie mergaitę karę Arintą ir apie pasakišką Laimės salos praeitį, kai ši dar buvo plaukiojanti sala. Bet jis niekada nepasakojo nei apie vilkus, nei apie išskridusius paukščius. Aš neatlyžau klausinėti, o

vieną dieną pati radau atsakymus į savo klausimus.

Tos dienos rytas išaušo toks pat, kaip ir visi kiti rytai. Atsibudau savo siauroje lovelėje, saulės spinduliams vos palietus molines kambario sienas. Ore tvyrojo prisvilusios košės kvapas. Tė turbūt pakirdo senų seniausiai, nes storašonis molinis puodas užvirdavo be galos létai. Girdėjau, kaip už mano kambario durų lesiodama trupinius brazdinasi mūsų višta panelė La. Jai buvo trylika, kaip ir man. Nors tokį metų žmogus dar labai jaunas, jų sulaukusi višta jau labai sena. Jos plunksnos papilkėjo, o ji virto tokia pikčiurna, kad net mūsų katinas Pepas jos privengė.

Pasirąžiau ir mano pilvas sugurgė. Man atsisédus, skersai kojų išsidrėbęs Pepas užkniaukė visa gerkle.

- Izabele, jau atsibudai? – iš virtuvės šüktelėjo Tė.
- Labas rytas, Tė.
- Košė išvirta. Gal net kiek pervirta...
- Ateinu!

Nuleidau ant grindų kojas ir priglosčiau per naktį susišiaušusį katino kailį.

- Pepai, atleisk.

Šis sumurkė, primerkęs savo žalias akis.

Prie lango stovinčiame dubenyje nusiprausiau veidą, iškišau liežuvį savo atvaizdui blizgioje metalinėje plokšteliėje virš Gabo lovos ir išlyginau jo patalus, kuriuos kasdien dengė vis storesnis dulkių sluoksnis, bet jų nenuklojau. Šalia jo pagalvės prasidėjo balso takas – ilgas, plonas griovelis, kurį Tė buvo išgremžęs siena aukštyn, per lubas

ir iki mano lovos. Kai priglaudė lūpas prie sienos šnabždėdavomės, mūsų balsai tyliai sklisdavo juo. Taip galėdavom slapta kalbėtis, gulėdami kiekvienas savo lovoje priešingose kambario pusėse.

Jau treji metai. Treji metai nuo tada, kai sédėjau čia, o mano brolio dvynio ranka degė manojoje ir jis išnyko naktyje taip pat greitai, kaip užgėsta degtuko liepsnelė. Bet man jį regėti buvo lengva tarsi kvépuoti.

Blogai pradėti dieną liūdesiu. Išpurčiau iš galvos mintis ir apsivilkau mokyklinę suknelę. Per šešias savaites dar iki jos nepriaugau. Mano geriausia draugė Lupė nusikvatos: „Tu vis dar žemiausia klasėje!“

Paskubomis susipyniau nešukuotus plaukus, tikėdamasi, kad Tė nepastebės, kaip jie susivélė per vasarą. Pepas voliojosi lovoje, bet man buvo draudžiamą jį glostytį apsivilkus uniformą. Mokytoja senjora Felis visada piktindavosi rankiodama nuo mano suknelės jo rausvai gelsvus plaukus.

Praskleidžiau miegamojo duris atstojančią užuolaidą ir atsargiai peržengiau panelę La. Ši piktais sukurda kovo, nes kliudžiau jos trupinių krūvelę. Primerkusi valkčio aptrauktas akis, ji kibo man į kulkšnis ir nuvijo į didijį kambarį, kuriame valgydavome, kalbėdavomės ir svajodavome apie žygius.

Ant plataus pušinio stalo žemėlapių jūroje lyg sala pūpsojo didelis dubuo pajuodusios košės. Kiti Tė žemėlapiai buvo sukabinti ant sienų ir man einant pro šalį sušiurenė

ATSILIEPIMAI

„Kerintis, žavingas debiutas, sklidinas nuotykių, ugnies ir nuoširdumo. Tarsi skaitytum tūkstančio metų senumo pasaą - išbaigtą ir turtingą, bet kartu visiškai naują ir stebinančią. Ši knyga - tikras brangakmenis, jি visa tokia pat gyva ir tikra, kaip ir joje esantys žemėlapiai. Tai - klasika, ir žinau, kad ją dar ne kartą skaitysiu iš naujo.“

MELINDA SALISBURY, knygos *The Sin Eater's Daughter* autorė

„Kiran Millwood Hargrave sukuria užburiantį magijos, mitų ir nuotykių pasaulį. Istorija įtraukia kaip labirintas ir nebepaleidžia.“

EMMA CARROLL, knygos *In Darkling Wood* autorė

„Kerintis nuotyklis, kurį pasakoja nuostabus, naujas vaikų literatūroje balsas.“

ABI ELPHINSTONE, knygos *The Dreamsnaatcher* autorė

„Puikus magijos ir nuotykių derinys, žavi pagrindinė veikėja – įsimintinas ir nuostabus pasakojimas.“

CELIA REES, knygos *Witch Child* autorė

„Stebuklingas debiutas – vaizdingai sukurtas žemėlapių, mitų ir neįtiketinai drąsių mergaičių pasaulis paralelinéje tikrovėje su magiškojo realizmo puošmenomis.“

FIONA NOBLE, knygos *The Bookseller* autorė

„Itraukė nuo pirmos akimirkos. Mitai, magija, monstrai – ar galima norėti ko nors daugiau?“

LUCY SAXON, knygos *Take Back the Skies* autorė

APDOVANOJIMAI

Waterstones vaikų knygos apdovanojimas (2017)

British Book Awards metų vaikų knyga (2017)

NOMINACIJOS

Karnegio medalis (2017) – garsiausias Jungtinės Karalystės vaikų literatūros apdovanojimas.

Jhalak Prize (2017) – kasmetinė premija, skiriama Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems rašytojams.

Branford Boase Award (2017) – kasmetinė Jungtinės Karalystės literatūros premija už geriausią pirmąją knygą, skirtą vaikams, paaugliams ar jaunimui.

Little Rebels Children's Book Award (2017) – apdovanojimas, skiriamas už grožinį vaikų literatūros kūrinį aktualine socialine tema.

